

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 iunie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, declarat de către avocatul Crivenco Roman în numele părții civile Grecu Viorica, în cauza penală în privința lui

XXX, născut la **XXX**, originar din **XXX**, domiciliat în **XXX**.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 15.05.2014 – 06.12.2016;
2. Instanța de apel: 10.01.2017 – 21.03.2017;
3. Instanța de recurs: 24.05.2017 – 21.06.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 06 decembrie 2016, Josanu Ștefan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal la 3 închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Grecu Viorica a fost admisă parțial, încasându-se de la:
- SA „Moldasig” sumele de 34492,9 lei cu titlu de cheltuieli de tratament și îngrijire; 18952,7 lei cu titlu de diferență din salariul net ratat pe perioada spitalizării și a concediului medical în perioada 28.11.2013 - 01.05.2014; 56668,55 lei cu titlu de rentă lunară pe perioada 01.05.2014-18.03.2016; 100000,00 lei cu titlu de cheltuieli de tratament și protezare, în total - 210114,15 lei;

- SRL „Vadnatcom” suma de 2463,85 lei, cu titlu de rentă lunară, începând cu 18.03.2016;

- Josanu Ștefan prejudiciul moral în mărime de 100000 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Josanu Ștefan, la 27 noiembrie 2013, ora 18.00, conducând automobilul de model „Renault Kangoo”, cu n/î „AN AW 669”, pe traseul Chișinău-Ungheni km - 25 + 880 metri, neținând cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, și anume vizibilitatea redusă, încălcând prevederile pct.10 și 45 din Regulamentul circulației rutiere, potrivit cărora persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele Regulamentului, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum. Conducătorul trebuie să conducă vehiculul ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, de dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, a tamponat pietonul Grecu Viorica, care traversa regulamentar starda, în conformitate cu pct.114 subpct.1) și 2) din același Regulament, care statuează că în lipsa trecerilor nesemnalizate sau a intersecțiilor pietonii pot traversa drumul pe linia trotuarelor sau acostamentelor, efectuând trecerea pe traiectorie perpendiculară în raport cu marginea

carosabilului. Drept consecință a încălcărilor comise de către Josanu Ștefan, lui Grecu Viorica i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de fractură de os femoral drept, fractură deschisă a oaselor gambei drepte, fractura osului humeral drept, plăgi contuze a feței și piciorului drept, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.6 din 13.01.2014, se califică drept vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- reprezentantul SRL „Vadnatcom”, avocatul E.Buguța, care a solicitat casarea acesteia în latura civilă, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care suma de 2463,85 lei, dispusă spre încasare de la SRL „Vadnatcom” în beneficiul părții civile V.Grecu să fie încasată de la inculpat, invocând că instanța eronat i-a atribuit calitatea de parte civilmente responsabilă, or, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal este Ș.Josanu și această calitate urmează a-i fi atribuită anume lui;

- reprezentantul SA „Moldasig”, V.Toma, care a solicitat casarea acesteia în latura civilă, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea civilă în partea ce o vizează, să fie respinsă ca neîntemeiată, invocând că instanța a apreciat arbitrar circumstanțele cauzei, or, la data producerii accidentului, asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, nu era valabilă, mai mult, angajatorul inculpatului nu era indicat în document, automobilul de model „Ronault Kongoo”, cu n/î „AN AW 669”, fiind dat în locațiune acestuia; - instanța nu a ținut cont de faptul că prejudiciul material urmează să fie recuperat de persoana recunoscută vinovată, adică de Ș.Josanu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, apelurile declarate de către reprezentantul SRL „Vadnatcom”, avocatul E.Buguța și reprezentantul SA „Moldasig”, V.Toma au fost admise, casată sentința în partea încasării prejudiciului material din contul SRL „Vadnatcom” și SA „Moldasig” în beneficiul lui V.Grecu, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunea civilă privind încasarea sumelor din contul SRL „Vadnatcom” și SA „Moldasig” a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Cu referire la argumentele apelurilor declarate, instanța de apel a reținut că nici partea vătămată V.Grecu și nici avocatul acesteia nu au prezentat probe incontestabile pentru stabilirea cuantumului prejudiciului material din contul apelanților, concluzionând că prima instanță incorect a ajuns la concluzia de a admite cerințele părții vătămate în ce privește încasarea prejudiciului material de la SRL „Vadnatcom” și SA „Moldasig”. Totodată, instanța a indicat că mijlocul de transport implicat în accident a fost asigurat de către V.Ursu pentru perioada 11.11.2013-10.11.2014, care a fost transmis în locațiune SRL „Vadnatcom”, care urma, în temeiul prevederilor Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, să asigure răspunderea civilă ca urmare a prejudiciilor cauzate prin accident.

Complementar, instanța de apel a indicat că, în temeiul art.8 alin.(2) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, urmează să fie stabilit dacă SRL „Vadnatcom”, companie la care inculpatul era angajat în calitate de șofer, era inclusă în contractul de asigurare a autovehiculului de

model „Ronault Kongoo”, cu n/î „AN AW 669”, or, în lipsa unei astfel de constatări nu poate fi determinat cu exactitate partea civilmente responsabilă.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul R.Crivenco în numele părții civile V.Grecu care, indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casare acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, pe motiv că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, or, pe de o parte instanța de apel admite în principiu acțiunea civilă înaintată împotriva ambilor apelanți, iar pe de altă parte indică, precum că urmează să fie stabilite cu exactitate părțile civilmente responsabile.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia reprezentantului SA „Moldasig”, I.Sitari expusă în referință, prin care solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Astfel, Colegiul reține că autorul recursului critică hotărârea instanței de apel numai referitor la acțiunea civilă înaintată către SRL „Vadnatcom” și SA „Moldasig”, care de către instanța de apel a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

La acest capitol Colegiul penal atestă că, potrivit art.219 alin.(2) pct.1) și 4) Cod de procedură penală, persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: - restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; precum și repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Potrivit art.387 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală, o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Reieșind din sensul normelor citate supra, argumentul recurentului, precum că pe de o parte instanța de apel a admis în principiu acțiunea civilă înaintată atât împotriva SRL „Vadnatcom”, cât și împotriva SA „Moldasig”, iar pe de altă parte a indicat că urmează să fie stabilite cu exactitate părțile civilmente responsabile, astfel motivarea soluției fiind în contradicție cu dispozitivul hotărârii, este neîntemeiat.

Or, contrar acestor afirmații, Colegiul penal constată următoarele.

În descriptivul deciziei, instanța de apel a recunoscut dreptul părții civile la recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune, prevăzut de art.219 alin.(2) pct.1) și 4) Cod de procedură penală. Totodată, instanța a precizat că, în virtutea prevederilor art.8 alin.(2) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și ale art.387 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală, nu au fost stabilite nici părțile civilmente responsabile, precum nici nu au fost prezentate probe

incontestabile pentru stabilirea cuantumului prejudiciului material cauzat (f.d.157-158, v.2).

Astfel, în temeiul aceluiași norme, în dispozitiv, instanța de apel corect a admis acțiunea civilă, în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului cauzat să se pronunțe instanța civilă care, examinând cauza, va trebui să stabilească, inclusiv cine anume va trebui să-i repare părții civile V.Grecu, prejudiciul cauzat (f.d.158, pct.19, v.2)

Respectiv, dreptul părții civile prevăzut de art.219 alin.(2) pct.1) și 4) Cod de procedură penală, nu a fost lezat în nici un fel, acțiunea civilă fiind admisă în principiu, V.Grecu fiind în drept să se adreseze în instanța civilă atât pentru stabilirea cuantumului prejudiciului, dar și a părților din proces care vor fi obligate să-l repare, or, instanța penală, reieșind din prevederile indicate supra și în circumstanțele descrise, nu poate dispune încasarea prejudiciului material de la părțile indicate și în mărimea solicitată de către partea civilă, într-un mod arbitrar, depășind limitele competenței sale date prin lege. Or, reieșind din specificul celor constatate, și anume că nu au fost stabilite părțile civilmente responsabile, precum și nu au fost prezentate probe incontestabile pentru stabilirea cuantumului prejudiciului material cauzat, competență de a se pronunța în acest sens este anume instanța civilă.

În ordinea ideilor expuse, instanța de recurs apreciază ca fiind declarativ argumentul recurentului, precum că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta, de fapt, fiind consecvent alegațiilor instanței din descriptivul deciziei.

Colegiul atestă că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea lor, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul R.Crivenco în numele părții civile V.Grecu, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Crivenco Roman în numele părții civile Grecu Viorica, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, în cauza penală în privința lui Josanu Ștefan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iulie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu